

Vzpomínám si na ty doby,  
kdy jsem chodil hrávat pogy.  
Sbíral hokejisty a na své první skejtové boty.  
Hrávali jsme beyblade, sledovali pokémony.  
Punčocháče a kšandy , ty byly trendy týhle doby.  
Četl jsem knížky, typický pro děti  
O ztraceném štěňátku, O letádelku Káněti,  
Honzíkova cesta a Školák Kája Mařík.  
A sledoval v kuchyni co moje máma vaří.  
Hrál jsem si na power rangers, furt jsem křičel morfuju,  
prošel hvězdnou bránou, s goauldama teďka bojuju.  
Přes den jsem byl Spiderman a v noci zase Batman.  
Usínal jsem v posteli jen s rozsvíceným světlem.  
Obrovská představivost a žádný trápení.  
Neexistovalo nic, co by bylo nemožný.  
Bál jsem se čertů a v Ježíška jsem věřil.  
Vy máte jen facebook, a já si dětství užil.

Všichni jsme to zažili, to nemusíme připomínat.  
Někdy je prostě dobrý, sednout si a zavzpomínat.  
Na ty časy, kdy jsme byli všichni malí.  
Občas mi to chybí a chtěl bych to znova zažít.

Všichni jsme to zažili, to nemusíme připomínat.  
Někdy je prostě dobrý, sednout si a zavzpomínat.  
Na ty časy, kdy jsme byli všichni malí.  
Občas mi to chybí a chtěl bych to znova zažít.

Rád vzpomínám na ty časy, když jsem si neholil vlasy.  
S mámou na nákupu jsem si bral pár lízatek u kasy.  
Malej kluk, co neměl o starostech ani páru.  
Nechtěl jsem káru, jen to kolo bez koleček vzádu.  
Můj vzor byl můj děda, chtěl jsem makat v JeZeDé.  
Měl jsem takovej malej traktůrek celej zelenej.  
V týhle době prostě nešlo nebejt cool.  
Frajer se nepoznal podle kérky, ale podle beybladů.  
V tomhle věku jsem nemusel nic řešit.  
Celou zimu jsem se těšil na to, až bude sněžit.  
V zimě hrady ze sněhu a v létě hrady z písku.  
Mí slzy kvůli tomu, že jsem si zadřel třísku.  
Lezení po stromech a hraní fotbalu.  
Střílení golů mě dostávalo do varu.  
Celý mí dětství strašně rychle uteklo,  
ale zavzpomínám aspoň ve sloce, aby se neřeklo!!

Všichni jsme to zažili, to nemusíme připomínat.  
Někdy je prostě dobrý, sednout si a zavzpomínat.  
Na ty časy, kdy jsme byli všichni malí.  
Občas mi to chybí a chtěl bych to znova zažít.

Všichni jsme to zažili, to nemusíme připomínat.  
Někdy je prostě dobrý, sednout si a zavzpomínat.  
Na ty časy, kdy jsme byli všichni malí.  
Občas mi to chybí a chtěl bych to znova zažít.